

Indstilling til Cavling Prisen 2017

Aarhus 26. oktober 2017

Kaffen kom i den gale hals den aften i juni, hvor vi sad og så dokumentaren "DF og de skjulte bilag" på DR2.

Hverken jeg eller mine venner husker nogensinde at have set en TV-dokumentar, der i den grad klæder fungerende danske politikere af og afslører dem med fingrene nede i kagekassen.

Det dokumenteres på fornemste vis, at EU-parlamentarikeren og tidligere DF'er Rikke Karlsson i adskillige tilfælde – og i direkte modstrid med reglerne - har brugt de såkaldte blyantspenge til at berige sig selv.

Ikke nok med at hun har lønnet sin søn med pengene. Hun og sønnen har også efter alt at dømme i flere tilfælde forsøgt at skjule mandens identitet ved at undlade at bruge efternavnet, så EU ikke opdagede, at pengene gik til parlamentsmedlemmets egen søn. Det er jo svindel!

Det dokumenteres, at Rikke Karlsson lønnede sin assistent ved at overføre penge til assistentens danske taxafirma. Øh – løn i EU skal beskattes som personlig EU-indkomst.

Når lønnen i stedet gives til et dansk taxafirma, så beskattes det ikke som personlig indkomst men er pludselig en indtægt i et firma, hvis skatteregnskab er noget helt andet end personlig indkomst.

Rikke Karlsson har også brugt blyantspengene til at betale sig selv husleje for et kontor på privatadressen i Danmark – et kontor der tilsyneladende ikke findes og hvor der ikke arbejder nogen.

Og så har hun givet 80.000 EU-sponsorkroner til sin personlige assistents forening – en forening hun selv har været medlem af.

Det er simpelthen så groft, at et dansk EU-parlamentsmedlem i den grad malker kassen for egen vindings skyld. Og Rikke Karlsson tør da heller ikke forklare sig i programmet men tyr i stedet til Facebook, hvor hun giver journalisterne skylden.

Føj siger jeg bare.

Også en anden DF'er - Jørn Dohrmann - kommer under kærlig behandling i "DF og de skjulte bilag".

Dohrmann fører blyantspengene ind i sit private landbrugsfirma og vil ikke vise journalisterne bilagene for den million skattefrie blyantskroner, han har modtaget indtil nu.

Han har ikke villet efterkomme partiets krav om at få lavet en revisionserklæring på, at pengene er brugt efter reglerne. Den får han angiveligt lavet nu – efter pres fra partiets top.

Dohrmann var åbenbart så presset af journalisternes spørgsmål, at han angreb en fotograf og ødelagde hans kamera.

Dansk Folkeparti udstilles i dokumentaren som et hyklerisk parti, der anklager EU for frås og svindel og overforbrug, alt imens partiets egne parlamentarikere - stik imod reglerne rager - til sig.

Når jeg indstiller journalisterne Michael Teschl, Lisbeth Kølster og Kristian Sloth til den ultimative journalistiske anerkendelse Cavling Prisen, så er det netop fordi vi fik kaffen i den gale hals den aften, vi så deres film.

Endelig en kontant og gennemdokumenteret afsløring af forkælede danske politikere, der taler i øst og handler i vest.

Den slags afslørende journalistik er efterhånden en mangelvare i danske medier- ikke mindst i TV-mediet.

Men det er præcis det, vi licensbetalere vil have fra DR. Afsløringer af, hvad magthaverne egentlig laver bag kulisserne. Vi vil have fernissen skrællet af, så hykleriet fremstilles.

Og fernissen bliver i den grad skrællet af i dokumentaren "DF og de skjulte bilag".

Det bør Cavling komiteen belønne ved at give årets pris til de tre journalister.

Med venlig hilsen

Peter Fjeldbonde